

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Quintiniano. 390.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

proiecit: at te tamen Sailem sacerdotum interfectorem esse minimè opto. Sacerdos enim eiusmodi ad omnes æquabilitatem obtinere debet, quæ omnem reprehensionis notam effugiat, utpote Dei, qui omnibus bonus est, minister. Ac proinde iracundiã aduersus senem intumere desine: qui res duas ex virtute gessit, cum & te iniquū facinus perpetrare prohibuit, & hominẽ de vita periclitantem conseruauit.

Therasio. 389.

Lubens ex te sciscitarer, qui cauillis nos petis, atque acerbum & infestum te nobis iudicem præbes; si te Imperator ad propugnaculum collocasset, turrisque urbis custodem constituisset, ea autem suffodetur atque concuteretur, ut hostibus ad urbem aditus pateret, an non instrumentis omnibus atque armis, quæ vel recondita haberes, vel comminisci posses, vtereris, prohibens, ac tela iaciens, conatūque huiusmodi frangens, atque tum urbem ac te ipsum à periculo vindicans, tum Imperatori fidem ac benevolentiam conseruans? Nobis autem, quos Deus Ecclesiæ suæ magistros præfecit, eo nomine succenses, quod Arrio, qui non modò cum pio grege bellum gerit, sed etiam permultos iam interemit, obsistimus. Ego verò eam ob causam periculum omne contemno: ac quilibet potius facere desierim, quàm ut non illum, quàm maximè queam, feriam.

Quintimiano. 390.

Durus me rumor perturbauit, infausta quædam ac detestanda nunciãns. Aiunt nonnulli te ita insanire, ac mentis errore affici, ut puerum illum, quem Deus eruditionis omnis capacem fecit, ad arma, & vilem ac despuendam, mortisque ludum existentem, militiam ducere velis. Quamobrem nisi bonæ mentis iacturam profusus fecisti, ab hoc præpostero consilio abstinete. Ne lucernam, quæ egregiè accendi studet, extingue: verum eum, qui ratione utitur,

ἱεροκτόνον οὐκ εὐχόμεν. ἱερεὺς γὰρ ἀκατηγόρητον τὴν πρὸς πάντας ἰσότητᾳ ὀφείλει κεκτῆσθαι, οἷα θεοῦ λειτουργός, τοῦ πᾶσιν ὄντος ἀγαθοῦ. παύσαι τοίνυν φλεγμῶν κατὰ τοῦ γέροντος δύο λαμπαρὰ κατορθώσαντος, καὶ σὲ ἀνομιῶν καλύσαντος, καὶ ἀνθρώπον κινδυνεύοντα σώσαντος.

Θηρασίω. τῷθ.

Ἡδέως αὖ σὲ ἠρόμην τὸν φιλοσοφίμονα, καὶ πικρὸν ἡμῶν δικαστὴν, εἰ σὲ βασιλεὺς πρὸς ἐπαλξίν ἔθετο, καὶ πύργου πόλεως φύλακα. ὑπερύσαστο δὲ ἔστος καὶ ἐπιτάσσει, ὥστε βάσιμον ποιῆσαι τὴν πόλιν ἐχθροῖς αὐτῶ, οὐκ ἂν πᾶσιν ἐχέσῃ ἀμυντηρίοις, οἷς τε εἶχες σπουδαίωσι, οἷς τε ἐφευρίσκων ἠπώρεις, εἰργων καὶ βάλλων, καὶ τὴν ἐγγείρησιν τρέπων τῇ τε πόλει καὶ σωτῶ ποιῶν τὸ ἀκίνδυνον, καὶ βασιλεῖ τηρῶν τὸ εὐάρεστον. ἡμῖν δὲ νέμεσθαι, ὅς θεὸς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀρετῆσιν ἰοδιδασκάλος. ὅτι Ἀρείω μαχόμεθα, μὴ μόνον πολεμοῦντι τῇ ποιμνῇ τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἤδη καὶ πολλὰς ἀνηρηκότας, ἐμοὶ μὲν οὐδ' ἅπασιν κατὰπεφρόνησαι κίνδυνος ὑπὲρ τῶν, καὶ πάντα μᾶλλον ἀράτῃν παυσάμην, ἢ σκείνον ὄση δύναμις, πᾶσιν.

Κυντινιανῶ. τῷ.

Ἀκούσῃ μὲ σκληρὰ ἐξετάραξαι, ἀπεικνῶν τὰ πᾶσι ἀπαγγέλλασαι. Φασὶ σὲ τινες ἔστας μεμνῆσαι, καὶ τῆς φρονέουσι τετραφθῆναι, ὥστε ἐβλέδῃ τὸ πατρίδιον σκείναι τὸ πάσης παιδείας γινόμενον παρὰ θεοῦ δεκτικόν, εἰς ὄπλα ἀγαγεῖν, καὶ στρατείας εὐανον καὶ κατὰ πύργων, καὶ θανάτου τυγχάνουσαι πᾶσιν. εἰ τοίνυν μὴ σάντη τῆς λογισμῶν ζημίαι ὑπέμεινας, ἐπίστη τῆς ἀκρίτου βελῆς. μὴ σβέσης λύχρον, καλῶς ἀναφθῆ-

αναφθίνας, ἀσθδάζοντα. ἀλλὰ τοῖς λόγους τῶ λογικῷ προσκαρτερεῖν παρεχόμενον. Σκέψιν δὲ πλὴν ἀξίαν, ἢ μάλλον τιμωρίαν, ἄλλοις πλὴν ἀγύρταις προσξέει, οἷς ἢ κοινῇ συνήρμοσται ἀλογία.

Δομestίαζῶ. τσα.

Τέχνην ἐπαγγέλλη φιλόσοφος, γνώμην δὲ μετέρχη κακόχολον, μικρὰ θερασθέντων τραυμάτια, μεγάλα δὲ νοσῶν ἐξελαύματα. εἰ τοίνυν ἰατρὸς βούλει φανῆναι τῷ πράγματι, σωτῆρ τὸν πρόπον θεραπεύσον. ψυχρὸν γὰρ καὶ γελῶν καὶ ἀχαρὲς, ἄλλους πειράσθαι ἴασθαι, ἑαυτὸν δὲ παροσχῶν ἀσθενούτα.

Δοσιθέω ἀρχιμανδρίτῃ. τσβ.

Αἱ τῶν Ῥωμαίων ἀσκακονίαι πολλοῖς ὑπὲρξαν ἀπαι γαστριμαργίας. ὅ πάντες γὰρ νυφόντως προσερχόμενοι τῷ ἀγῶνι. τὸν ἀδελφὸν οὖν Ἀμβρόσιον σπύσησον τῆς τῶν ξένων ὑπερησίας, μὴ ξειώσης αὐτὸν σωτοῦ δι σκέψης.

Κυελλῶ. τσυ.

Ἡ τῶν φώτε θάματος ποιήσις, ἀπλῆ τῶ κυεῖου ὄ γέροντι, εἰ γὰρ καὶ τῶ γάμῳ πλὴν χεῖραν παρέχετο, ἀλλὰ καὶ τῶ νόμῳ τὸ λείπον ἐπλήρωσεν. ἐπειδὴ γὰρ σκέψης ἐν ὕδασι μόνον ἐβάπτιζεν, αὐτὸς τῶ οἰκείῳ αἵματι ἐτελείωσε, κινῶν ἐν ἑαυτῷ τὰ ἀμφοτέρω καὶ ἐνὸν τὸν νόμον τῆ χάριτι.

Εκδικίῳ. τσδ.

Οἱ βόες μὴ κημοῦμενοι προσθυμότερον τὸν ἀμμιον κατεργάζονται. τῶ δὲ πόνων μετέχειν καλυόμενοι, ἀργῶσι καὶ σποτέπονται, καὶ διδάσκαλοι ἀπειθεία μὴ ὑβρίζομενοι, πει-

literarum studiis assiduam operam dare permitte. Illam autem dignitatem, imò pœnam & cruciatum, aliis quibusdam circulatoribus, quibus communis vœcordia & literarum inscitia connexa est, concilia.

Domestio Medico. 391.

Sapientem artem profiteris : animum autem malè feriatum geris : vt qui exigua quidem vulnera cures, ipse autem ingentibus & grauibus vlceribus labores. Quo circa si reipsa medicum te præbere cupis, moribus tuis medere. Frigidum enim & ridiculum, atque illepidum est, aliis medicinam afferre conari, seipsum autem ægrotantem negligere.

Dositheo Cœnobiarchæ. 392.

Ciborum ministeria gulæ atque ingluuici occasionem multis accersuerunt. Neque enim omnes sobrio ac vigilanti animo ad huiusmodi certamen accedunt. Quamobrem ab hospitibus inferuendi munere Ambrosium fratrem remoue : ne per illud cum abs te remoueas.

Cyrillo. 393.

Primum illud miraculum quod à Domino editum est, non simpliciter ac sine causa extitit. Quamuis enim nuptiis quoque, id quod opus erat, præbuit : tamen id etiâ, quod Legi deerat, suppleuit. Quoniâ nanque illa in aquis dūtaxat baptizabat, ipse suo cruore initiationem sacram perfecit, vtrunque in seipso miscens, ac Legē cum gratia copulans.

Ecdicio. 394.

Boues ij, quibus os camo non coërceatur, alacrius messē conficiunt : qui autem laboribus suis frui prohibentur, segnitie torpent, ac laborem auerfantur. Eodem modo magistrī, cum per inobedientiam

M iij